

La Dharma dóna marxa al Liceu

► La Companyia Elèctrica Dharma es va afegir ahir a la curta llista de grups i artistes de música popular –Björk, Isabel Pantoja, Lluís Llach– que intenten recuperar el Liceu per a un públic diferent. Amb el coliseu operístic ple fins a la bandera d'un públic que no es va limitar a quedar-se tranquil·lament assegut, la banda, que aquest any celebra el 30è aniversari, va centrar el repertori en l'últim disc, *El Llibre Vermell*, però també va recuperar temes que continuen sent actuals com *La gent vol viure en pau* i *La Mediterrània se'ns mor*, en una clara al·lusió a la tragèdia del *Prestige*.

ALBERT RAMOS

TEATRE

'La vida perdurable: un dinar'

A la vida no li calen adornaments

Juan Carlos Olivares

'La vida perdurable: un dinar', de Narcís Comadira.
Direcció i espai escènic: Borís Rotenstein.
Il·luminació i so: Marcos Rivero. Intèrprets: Mercè Managuerra, Emilià Carrilla i Aleix Rengel Meca.
Versus Teatre, 3 de febrer.

Tornar serveix per conciliar un error o recordar un moment feliç. El director Borís Rotenstein torna després de dotze anys a *La vida perdurable*, l'obra de Narcís Comadira. Deu ser que conserva un bon record de l'estrena al Teatre Malic i de les petites llicències dramàtiques que s'hi va permetre i que ha conservat ara en el Versus Teatre. Aleshores, Rotenstein va introduir en la intimitat d'un sopar el personatge fantasma de la incomprensió que separa mare i fill. La metàfora d'una homosexualitat que en aquesta casa només se suporta mentre sigui un silenci mai violat ni per la sinceritat ni per la comprensió.

El fantasma ocupa ara novament el seu lloc a la sala sense que el text de Narcís Comadira doni signes de necessitar metàfores. El discurs de l'autor català és tan clar i directe que qualsevol guarniment trenca l'austera –i poètica– coherència de l'obra. Personatges símbol, objectes símbol: interferències. Una obra com *La vida perdurable* demana, a l'hora de portar-la a l'escenari, simplicitat; exigeix la nuesa d'un fotograma d'un creador com Ingmar Bergman.

Mentre la direcció de Borís Rotenstein s'ajusta a aquesta severitat i els personatges de l'obra s'entreguen l'un a l'altre clavats a la taula i a les seves pors, el muntatge flueix amb una extraordinària naturalitat. Un rigor que es perd, però, sempre que aquest espai es vulnera amb missatges o imatges que irrompen des d'uns altres plànols, des d'unes altres realitats, que no són aquesta realitat, concreta i present, d'una mare i un fill asseguts davant per davant. Fins i tot les interpretacions perden qualitat, sobretot la del jove Emilià Carrilla, obligat a recrear un artificiós gest adequat, quan mig adormit somia records i absències traumàtiques.

La vida perdurable és teatre sense guarniments. Fins i tot la seva força poètica es basa en la mesurada progressió de les emocions, en l'intricat caràcter complementari dels dos personatges. És possible que el missatge més reivindicatiu de l'obra hagi perdut pes amb el pas d'aquests dotze anys, però la profunditat del dolor-amor que presenta transcendeix qualsevol gueto per convertir-se en un drama d'extenses arrels.

Institut de cultura: **FESTES DE SANTA EULÀLIA**

Del 9 al 15 de febrer
de 9.00 a 20.00 h
Palau de la Virreina
La Rambla, 99

VI MOSTRA BESTIARI FESTIU DE CATALUNYA

EXPOSICIÓ DE DRACS FESTIUS

Vine a conèixer les mil i una cares dels dracs de Catalunya, autèntiques representacions del mal des de fa segles. Tots cremen, però no pateixis: han promès comportar-se!

Dissabte, 15 de febrer, 18. 30 h

**CERCAVILA I LLUÏMENTS DE FOC
DELS DRACS FESTIUS DE CATALUNYA**

Recorregut: Palau de la Virreina, la Rambla,
plaça Reial, Ferran, plaça de Sant Jaume.

EL MUNDO CATALUNYA ONDA RAMBLA AVUI

Ajuntament de Barcelona

www.bcn.es/festes/santaaulalia
010 (preu de la trucada: 0,55 €/3 minuts)